

Виена, компонира тамъ нѣколко опери, а 1769 се озовава въ Венеция, дето живѣе до смъртта си. Х. е единъ отъ голѣмитѣ майстори на музикалната опера, но не по-малко ценна е и неговата църковна музика. Творчеството му, говоряще за една неизтощима продуктивна сила, се състои отъ 80 опери, 14 оратории, концерти за 6 гласа, концерти за пиано и за флейта, сонати за пиано, много меси, 5 Те-Деума съ оркестъръ, 1 Реквиемъ, множество мизерере, магнификати, мотети, литании, части отъ меси, както и голѣмъ брой солфежи и вокализи.

Хасе, Карл — Hasse, Karl — компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 20 мартъ 1883 въ Дона (Саксония), училъ въ Лайпцигската консерватория (Крелъ, Шраубе, Рутардтъ) и въ университета (Риманъ, Кречмаръ) и, после — при Мотлъ и Регеръ въ Мюнхенската академия, органистъ и диригентъ въ разни градове. 1919 основава въ Оснабрюкъ градската консерватория, същата година е университетски музикдиректоръ въ Тюбингенъ, (1923 професоръ), дето основава единъ музикално-исторически семинаръ. Композиции: вариации „Принцъ Евгений“, „Форшпилъ“ и др. за оркестъръ, 90-ти псаломъ, камерна музика, творби за органъ и хорове. Писалъ: „Максъ Регеръ“ (1921). — една обстойна монография, „Йох. Себ. Бахъ“ (1925), „Учение за музикалния стилъ“ (Musikalische Stillehre) — 1926 „Събрани статии“ (1927).

Хаслеръ, Хансъ Лео — Hassler, Hans Leo — виденъ органистъ и компонистъ, род. 25 окт. 1564 въ Нюрнбергъ, умр. 8 юни 1612 въ Франкфуртъ а/М., ученикъ на Андреа Габриели въ Венеция, 1585 е органистъ въ двора на графъ Октавианъ II Фугеръ въ Аугсбургъ, 1601—1602 е въ капелата на Кайзеръ Рудолфъ II въ Виена, 1602 капелмайсторъ въ Нюрнбергъ, 1604—1608 е въ Улмъ, после — въ Дрезденъ (на служба при курфюрститѣ Йоханъ Георгъ и Кристофъ II). 1612, заедно съ курфюрста, отива за коронацията на Кайзеръ Матиасъ въ Франкфуртъ а/М., дето го намира смъртта, въ разцѣта на физически и творчески сили. Х. е първиятъ

отъ редицата нѣмски компонисти, училъ въ Италия, при все това, обаче, не загубилъ нѣмския си духъ: неговитѣ свѣтски творби представятъ едно щастливо обобщение на стила на италиянската канцо-

Хансъ Лео Хаслеръ

нета — съ тоя на нѣмската пѣснева полифония. Както въ свѣтскитѣ си, тъй и въ духовнитѣ си творби, той изявява една голѣма творческа сила, свежестъ и самобитностъ на израза. Творби: „Cantiones sacrae“ 4—8 гласа (1591), канцонети на 4 гласа, мадригали на 5—8 гласа, „Newe teutsche Gesang nach Art der welschen Madrigalien und Kanzonetten“ за 4—8 гласа (1596), „Lustgarten neuer deutscher Gesäng“ — балети, галиарди и интради за 4—8 гласа. „Sacri concentus“ (1591).

Хасъ, Йозефъ — Haas, Joseph — значителенъ компонистъ, род. 19 мартъ 1879 въ Майингенъ (Бавария), ученикъ на Максъ Регеръ и на Лайпцигската консерватория, 1911—21 е учителъ и професоръ въ Шутгартската академия, следъ това — до днесъ — въ Мюнхенската академия. Музиката на Х., съдържаща Брамсови и Регерови признаци, е облъхната отъ модерния духъ, така че